

יום ב', כד' בשבט תש"ס (31 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, כד' בשבט, יום הנבואה השנייה של זכריה הנביא (בשנת 3409) [זכריה א', 17-7]:
 "ביום עשרים וארבעה לעשתי-עשר חודש הוא חודש שבט בשנת שתיים לדריוש היה דבר ה' אל זכריה בן ברכיהו בן עדוא הנביא לאמור. ראיתי הלילה והנה איש רוכב על סוס אדום והוא עומד בין ההדסים אשר במצולה ואחריו סוסים אדומים שרוקים ולבנים... ויען מלאך ה' ויאמר, ה' צבא-ות, עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה?...לכן, כה אמר ה' שבתי לירושלים ברחמים, ביתי ייבנה בה נאום ה' וקו(ה) יינטה על ירושלים..."
 [לוח דבר בעתו]

היום הוא גם יום פטירתם של שני מנהיגים ציוניים של המדינה הקמה לתחייה בדורות האחרונים:

- א. ד. (אהרון דוד) גורדון,** דמות מופת של העלייה השנייה, מנהיג רוחני של תנועת הפועלים ודגל בעבודה כערך עליון בהגשמה הציונית. גורדון, נולד ב-1856, עלה ארצה ב-1904, בגיל 48 ועבד בעצמו כפועל בדגניה. הוא האמין שעל היהודים לעבד את האדמה בעצמם, והטיף לשיבת היהודי לחיי-הטבע ולמשנת "דת-העבודה". השפעתו היתה רבה. נפטר בתרפ"ב (1922-5682). תנועת **גורדוניה** על-שמו.
- הרב איסר יהודה אונטרמן,** (1886-1976), רב ראשי אשכנזי לישראל בשנות 1972-1964. אחרי מלה"ע ה-I, הוא עזר לשקם את ישובותיה של ליטא, נהיה לרב בליברפול, אנגליה, בשנת 1942 לפני שעלה ארצה והיה לרב הראשי בתל-אביב מ-1946.
 [תאריכון מרכז ההסברה/לקסיקון יודאיקה]

עלתה לקרקע היום, בשנת תש"ט (1949-5709), במקומו הקבע, **קבוצת לביא** בגליל התחתון, אחרי שנוסדה שנה לפני-כן, ב-1948. הוא נקרא על-שם עיירה יהודית מימי המשנה והתלמוד, שנשתמר בשם הכפר הערבי, **לוביה**. נוסדה ע"י חברי **בח"ד** (**ברית חלוצים דתיים**) מאנגליה ומארצות מרכז אירופה, הם השתכנו באדמות הכפר הנטוש, לוביה, שתושביו נודעו באיבתם ליהודים כבר בימי "השומר". במאורעות 1936-1939, ובמלחמת העצמאות, שימש הכפר לוביה בסיס לכנופיות ערביות. [תאריכון/כל מקום ואתר]

ובהמשך לדברינו מאתמול: **"לדמותה של שבת"** (מעלון השבת, "אור המוריה") -
 "...העצירה של מהות החיים באה כדי להתבונן ולהבין את תכלית הקיום. הריצה המטורפת של חברה צרכנית מערבית לא מאפשרת התבוננות מעמיקה על מהות החיים הדרושה כ"כ, ולכן יש רבים מן הצעירים המסתובבים ברחבי המזרח כדי למצוא קצב חיים אחר וזרימה שונה רוחנית ושלווה יותר. יש מקום להתכנסות במסגרות מצומצמות משפחתיות או חברתיות ולדון ולשוחח באווירה נעימה על דמות פני החברה ועל יסודות המוסר שנשחקים במהלך ימי החולין. ביום כזה, תיפתח הקשבה לעדין, לאציל הרוח, לזקן המנוסה ולחכם החושב - ולא ליצרן, למתעשר ולאיש המירוץ החמרני.
 מסגרת כזו יכולה להיות אטרקטיבית גם לחברה יהודית שאינה מקפידה על שמירת כל המצוות, אולם זקוקה להתרעננות מחודשת של האידיאלים המנחים אותה לתיקון פני החברה. מעגל כזה של שבוע שבו ישנם ששה ימי עבודה ויום של חופש המלווה בחיפוש רוחני יגרום לחידוש פני השבת ויקרין מאורו על כל מגזרי החברה שימצאו חפץ בעולמה הפנימי של היהדות..."

יום נעים!